

Biserica – ceremonii și ritualuri

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: **Matei 28:19,20; Romani 6:3-8; Matei 26:26-28; Ioan 13:1-17; 1 Corinteni 11:24-26.**

Sabat după-amiază

Text de memorat: „«Pocățiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.»” (Faptele apostolilor 2:38)

Gândul central: Dumnezeu a rânduit anumite ceremonii care, dacă sunt corect înțelese, ne vor întări credința.

La multe popoare există ritualuri de inițiere numite și „rituri de trecere”. În unele părți ale lumii, ele erau destinate să-i ajute pe oameni la trecerea de la o etapă a vieții la alta. Un exemplu ar fi ritualurile de maturitate care se desfășurau cu ocazia intrării în pubertate. Ritualurile de acest gen erau diferite de la o zonă la alta, dar toate își propuneau să facă din tineri niște oameni harnici și responsabili, care să pună preț pe spiritul de comunitate. În acest proces, băieții și fetele erau învățați despre viața de adult, li se arăta ce se aștepta de la ei, ca membri maturi ai societății.

Și în comunitatea creștină există ceremonii specifice: ele sunt niște acte prin care se oficializează angajamentul, dedicarea individului față de credința pe care o mărturisește. Aceste acte sacre confirmă implicarea sa și angajamentul său față de o comunitate și, mai mult, ar trebui să îl pregătească să devină un membru credincios și rodnic al comunității respective. De asemenea, ceremoniile îi ajută pe membri să înțeleagă ce presupune consacrarea lor față de Domnul Hristos. Săptămâna aceasta, vom studia trei ceremonii specifice credinței noastre: botezul, spălarea picioarelor și Cina Domnului.

În prima perioadă a bisericii creștine, credincioșii din est, unde se vorbea în principal greaca, utilizau cuvântul *mysterion* („taină”) pentru a face referire la ceremoniile creștine sacre. În partea de vest, unde predomina limba latină, termenul folosit era *sacramentum* („sacrament”). Sacramentul era jurământul rostit de un soldat roman prin care acesta își declara supunerea față de ordinele comandantului. Cei care foloseau acest cuvânt considerau că el exprima cu precizie natura ritualurilor sacre. Totuși, cu timpul, el a căpătat sensul de act care avea o putere interioară nevăzută. Biserica din Evul Mediu identifica șapte acte de acest fel, (numite „sacramente”), pe care le considera ca fiind mijloacele prin care era revărsat harul în sufletul omului.

În timpul Reformei, sacramentele au început să fie supuse cercetării și criticilor. Mulți erau de părere că denumirea de sacrament era compromisă. Se simțea nevoia după o nouă denumire și a fost ales cuvântul *rânduială*, care provine din verbul „a rândui”. Astfel, *rânduiala* este actul special pe care Hristos Însuși l-a instituit și l-a poruncit. Prin participarea la „rânduielele” creștine ne arătăm supunerea și loialitatea față de Isus, Domnul nostru. Adventiștii de ziua a șaptea consideră că botezul, spălarea picioarelor și Cina Domnului sunt rânduielele sau actele prin care ne manifestăm loialitatea față de Hristos. Ele sunt niște acte simbolice prin care ne exprimăm credința.

1. Citește Matei 28:19,20; Ioan 13:14 și 1 Corinteni 11:23-26. În ce măsură se susține aici ideea că aceste acte sfinte trebuie considerate niște „rânduielele”?

„Rânduielele” sunt importante și își au locul lor, dar ele nu sunt niște canale ale harului sau niște acte prin care ne câștigăm mântuirea sau prin care obținem merite înaintea lui Dumnezeu. Păcatul și efectele acestuia asupra noastră sunt o problemă prea serioasă pentru ca ceremoniile, chiar și cele instituite de Hristos Însuși, să aibă capacitatea de a ne răscumpăra. Numai moartea lui Isus pe cruce era de ajuns pentru mântuirea unor oameni atât de adânc căzuți în păcat, cum suntem noi.

În concepția noastră, rânduielele sunt niște reprezentări exterioare ale recunoștinței noastre pentru ce a făcut Hristos pentru noi și ale unirii noastre cu El (cu tot ce presupune această unire) și servesc tocmai acestui scop. Ele sunt un mijloc către un scop și nu un scop în sine.

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Grupa să descrie transformările spirituale și adevărurile simbolizate prin intermediul botezului, spălării picioarelor și Cinei Domnului.
- La nivelul sentimentelor:** Membrii grupei să devină conștienți de caracterul sacru al acestor servicii rânduite de Domnul Hristos, prin participarea personală la ele.
- La nivel practic:** Să participe cu toată inima la manifestările colective ale credinței din cadrul botezului, al spălării picioarelor și al Cinei Domnului.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Rânduite de Hristos

- De ce utilizăm termenul de *rânduielei* și nu de *sacramente* în dreptul botezului, spălării picioarelor și Cinei Domnului?
- Ce transformări interioare sunt simbolizate prin intermediul acestor ceremonii?
- Ce adevăruri despre lucrarea lui Hristos în favoarea poporului Său sunt ilustrate prin aceste ceremonii?

II. Sentimente: O experiență sfântă

- Prin ce se deosebește experimentarea personală a botezului, a spălării picioarelor și a Cinei Domnului de acceptarea cu mintea a învățaturii cu privire la aceste ceremonii?
- În așteptarea revenirii Domnului, ce valoare are supunerea față de cerința lui Hristos de a oficia aceste ceremonii sfinte în amintirea jertfei Sale?

III. Practic: Manifestările colective ale credinței

- Cum contribuie aceste ceremonii colective sfinte la cimentarea legăturilor dintre membrii bisericii și a experiențelor de închinare comună? De ce nu este bine să neglijăm ocazia de a participa la aceste manifestări ale credinței?
- Ce pot face urmașii lui Hristos pentru a beneficia mai mult de binecuvântările acestor ceremonii?

Rezumat: Domnul Hristos a arătat că botezul, spălarea picioarelor și Cina Domnului sunt niște simboluri ale părtășiei noastre suferința Sa, ale acceptării morții Sale în favoarea noastră și ale intrării într-o viață nouă de slujire și devotament.

Noul Testament folosește câteva imagini pentru a descrie semnificația botezului.

2. Ce simbolizează botezul? Romani 6:3-8. Ce înseamnă aceasta? De ce este legat botezul? Faptele 2:38; 1 Corinteni 12:13; Faptele 2:41,47.

Botezul simbolizează relația spirituală cu Dumnezeu prin Hristos (Coloseni 2:11,12). El este echivalentul circumciziei din Vechiul Testament. El reprezintă și trecerea de la o stăpânire la alta, omul intrând într-o comunitate consacrată slujirii lui Hristos. Primirea Duhului prin botez îi ajută pe credincioși să slujească biserica și să lucreze pentru mântuirea celor care nu sunt încă la credință (Faptele 1:5,8).

Cu câțiva ani în urmă, Comitetul Reunit al Bisericii Angliei pentru Botez, Confirmare și Sfânta Împărtășanie a recunoscut un lucru interesant. În declarație se spunea că „primitorii botezului erau în mod normal adulți și nu prunci; și trebuie să se admită că nu există dovezi concludente în Noul Testament pentru botezul pruncilor.” (*Baptism and Confirmation Today*, pag. 34, citat de Millard J. Erickson, *Christian Theology*, pag. 1102)

Pruncii nu pot fi niște candidați legitimi la botez, întrucât botezul biblic presupune ca participanții să manifeste credință și pocăință. De asemenea, ideea rolului Cuvântului lui Dumnezeu în dezvoltarea credinței (Romani 10:17) ne arată că pocăința trebuie cuplată cu instruirea biblică și spirituală. Candidații au nevoie de toate acestea ca să poată aduce roade „vrednice de pocăința [lor]” (Luca 3:8), ca dovadă a relației lor cu Domnul Hristos.

Natura botezului ne ajută să înțelegem diferența dintre rânduială și sacrament. În concepția celor care îl consideră a fi un sacrament, botezul este mijlocul care produce în om transformarea de la moartea spirituală la viață. De aceea vârsta persoanei nu contează, întrucât avem de-a face cu un eveniment supranatural. Dacă îl considerăm a fi o rânduială, atunci botezul este semnul sau simbolul unei schimbări interioare (un eveniment supranatural) care s-a produs deja în viața credinciosului atunci când l-a cunoscut pe Domnul Isus. Din această perspectivă, candidații la botez trebuie să fi experimentat deja credința în Hristos; de aceea este foarte important cine și când se botează.

Dacă ai fost botezat, reamintește-ți experiența botezului. De ce, într-un anumit sens, avem nevoie să fim botezați în fiecare zi? Cum e posibil acest lucru?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Serviciul botezului, al spălării picioarelor și al Cinei Domnului sunt trei acte simbolice prin care comemorăm tot atâtea evenimente spirituale importante din viața credinciosului.

Membrii grupei să spună ce rol au ritualurile în viața lor. La ce ritualuri participă în viața de familie, la nivel de comunitate și la nivel național? Care este scopul acestor ritualuri?

Activitate introductivă

Fie că ne dăm seama sau nu, cu toții avem anumite ritualuri cotidiene specifice vieții noastre: trezirea la o anumită oră în fiecare dimineață și ieșirea la plimbare cu câinele înainte de a pleca la serviciu, citirea ziarului etc. Studiul din săptămâna aceasta se ocupă de un alt tip de ritualuri, de ritualurile spirituale care ne-au fost lăsate pentru a ne ajuta să simțim prezența lui Dumnezeu.

Discută cu membrii grupei despre ritualul spălării picioarelor ca temă care străbate întreaga Biblie ca un fir roșu. Analizați împreună exemplele următoare și cere-le să dea și alte exemple din Biblie:

- Prima menționare a spălării picioarelor în Biblie se găsește în ocazia în care Avraam își dovedește ospitalitatea, spunându-le unor străini: „Îngăduie să se aducă puțină apă ca să vi se spele picioarele și odihniți-vă sub copacul acesta” (Geneza 18:4).

- Și în istoria lui Lot citim despre spălarea picioarelor, în momentul în care Lot le spune călătorilor (îngerilor) care intră în Sodoma: „Domnii mei, intrați, vă rog, în casa robului vostru, ca să rămâneți peste noapte în ea și spălați-vă picioarele” (Geneza 19:2).

- Alte menționări se fac în istoria lui Laban și a Rebecăi (Geneza 24:32), în istoria levitului și a concubinei lui (Judecători 19:21), în istoria lui Abigail și a lui David (1 Samuel 25:41,42) etc.

- Dumnezeu le-a poruncit preoților să își spele mâinile și picioarele înainte de a intra în Sfânta sau în Sfânta Sfintelor și înainte de a aduce jertfele pe altar (Exodul 40:30-32).

De discutat: Ce semnificații avea actul spălării picioarelor în exemplele de mai sus din Vechiul Testament? Printre altele, era un gest de ospitalitate și de bun venit, un simbol al curățirii și al slujirii. Practica aceasta se regăsește în marile istorii ale Scripturii și ucenicii o cunoșteau foarte bine,

Durerea Domnului Isus a fost probabil fără margini când a văzut gelozia și luptele pentru întâietate dintre ucenicii Săi în timp ce El Se pregătea să fie răstignit.

3. Citește Luca 22:24-27 (vezi și Matei 18:1; 20:21). Ce adevăr crucial nu reușiseră ucenicii să învețe încă?

Lumea noastră este atât de strâmbă și de pervertită de păcat, încât totul este invers, chiar dacă acest invers pare a fi deocamdată situația normală și logică. Cui i se pare normal astăzi să fie servitorul și nu cel servit? Viața aceasta nu o avem tocmai pentru a fi cei dintâi, pentru a deveni bogați și pentru a fi așteptați și slujiți de alții? Nu este mirare că, la ultima cină, Isus a spălat picioarele ucenicilor. El știa că orice cuvinte ar fi folosit nu ar fi putut să le arate ce înseamnă să fii „mare” înaintea lui Dumnezeu mai bine decât faptul că El a spălat picioarele unora care nu erau vrednici să-I sărute Lui picioarele.

4. Ce ne învață Ioan 13:1-17 despre spălarea picioarelor, ca parte a Cinei Domnului?

Adevărul reiese atât de clar din aceste versete! În versetul 3 se spune că Isus știa că „Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâini”. Ce se întâmplă după aceea? Isus, știind că „de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce”, S-a ridicat de la masă și a început să le spele picioarele ucenicilor (vers. 5). Uimirea lor a fost foarte mare, chiar dacă nu înțelegeau pe deplin cine era Isus. Lecția a fost prea evidentă ca să nu o priceapă.

De asemenea, gândește-te ce semnifică faptul că serviciul spălării picioarelor *precede* Cina Domnului. Înainte de a cere să primim tot ce a făcut Hristos pentru noi, este necesar să venim la Cina Domnului cu smerenie, înțelegând cum suntem de fapt și cât de mare nevoie avem de harul divin.

Spălarea picioarelor cărei persoane ți-ar aduce un mare bine spiritual?

fiind adânc înrădăcinată în cultura și tradiția locului. Gestul lui Isus de a spăla picioarele ucenicilor vine să întărească semnificațiile deja existente ale acestui ritual și, în același timp, să-i adauge altele, noi. Ce semnificații? (Sugestie de răspuns: ilustrarea practică a conducerii prin slujire.)

2. APROFUNDEAZĂ!

Ajută-i pe membrii grupei să observe relația strânsă dintre cele trei ceremonii spirituale studiate săptămâna aceasta – botezul, spălarea picioarelor și Cina Domnului. Prin participarea la aceste servicii, noi reafirmăm importanța lor ca elemente-cheie ale trăirii unei vieți sfințite. Aceste trei simboluri alcătuiesc împreună procesul mântuirii, reprezentând faptul că noi primim mântuirea, primirea iertarea și ne reînnoim hotărârea de a-L urma pe Hristos.

Comentariu biblic

I. Botezul: Intrarea în ucenicie

(Citește împreună cu grupa Ioan 3:5.)

Dialogul dintre Isus și Nicodim din Ioan 3 subliniază nevoia noastră absolută de a primi darul Duhului Sfânt sau, potrivit Evangheliei după Ioan, de a ne naște din nou, din Duh. În mod concret, locuirea lăuntrică a Duhului devine o realitate prin actul botezului. Acela care beneficiază de această experiență trebuie să se nască „din apă și din Duh” (Ioan 3:5). În convorbirea cu Nicodim, Hristos arată cum poate un om să aibă parte de Împărăția lui Dumnezeu. Condiția este nașterea din nou de „sus” cu ocazia botezului. Botezul este pasul logic care urmează după ce Îl primim pe Hristos, întrucât „cine va crede și se va boteza, va fi mântuit” (Marcu 16:16).

Domnul Isus arată că botezul înseamnă intrarea în ucenicie. Definiția aceasta se armonizează cu porunca Sa de a-i boteza pe cei care Îl primesc pe El ca Domn și Mântuitor (Matei 28:16-20). Botezul ne învață despre necesitatea pocăinței, a iertării și a deciziei de a-L recunoaște pe Isus ca Răscumpărător și Împărat.

În Ioan, botezul este, în sens simbolic, o cerință esențială pentru curățirea de păcat. Credinciosul este curățit de păcat prin apa botezului. Prin expresia „din apă și din Duh”, Isus face referire la cele două mari experiențe creștine: apa reprezintă curățirea de păcatele trecutului, iar Duhul reprezintă puterea lui Hristos care îi dă credinciosului biruința în viața zilnică.

De discutat: Care elemente ale botezului simbolizează curățarea spirituală de păcat și primirea Duhului lui Dumnezeu?

5. Ce mesaj reiese clar din cuvintele Domnului Isus consemnate în Matei 26:26-28? De ce este important să înțelegem că El a folosit aici simboluri?

Cina Domnului ia locul sărbătorii Paștelui din vechiul legământ. Paștele și-a găsit împlinirea atunci când Hristos, Mielul Pascal, Și-a jertfit viața. Înainte de moartea Sa, El Însuși a instituit această nouă sărbătoare, cea mai mare sărbătoare a bisericii din Noul Testament, sub noul legământ. După cum sărbătoarea Paștelui comemora eliberarea poporului Israel din robia Egiptului, tot la fel Cina Domnului comemorează eliberarea din Egiptul spiritual, din robia păcatului.

Sângele mielului de Paște aplicat pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii i-a protejat de moarte pe locuitorii casei; carnea mielului pe care o mâncau le oferea puterea de a fugi din Egipt (Exodul 12:3-8). Tot la fel, jertfa lui Hristos oferă eliberarea de moarte; credincioșii sunt mântuiți prin împărtășirea cu trupul și cu sângele Său (Ioan 6:54). Cina Domnului proclamă că moartea lui Hristos pe cruce ne oferă mântuire, ne oferă iertare și ne făgăduiește biruința asupra păcatului.

6. Citește 1 Corinteni 11:24-26. Ce adevăr doctrinal important legat de jertfa de la cruce este descoperit aici?

În acest pasaj observăm clar faptul că moartea Domnului Hristos a fost o moarte înlocuitoare. Trupul Său a fost zdrobit pentru noi și sângele Său s-a vărsat pentru noi; la cruce, El a luat asupra Sa pedeapsa pe care o meritam noi. De fiecare dată când luăm Cina Domnului, ar trebui să ne amintim ce a făcut Domnul pentru noi.

Când adăugăm la Cina Domnului serviciul spălării picioarelor (care ajută la pregătirea inimilor noastre pentru participarea la Masa Domnului), trebuie să fim conștienți și de natura colectivă a acestei rânduieli. Prin împărtășirea cu pâinea și vinul (care reprezintă jertfa de pe cruce), ne amintim faptul că, indiferent ce lucruri pământești ne diferențiază, noi suntem cu toții păcătoși și avem mereu nevoie de har. Cina Domnului ar trebui să ne ajute pe toți să devenim conștienți de îndatoririle noastre față de Domnul și, totodată, față de ceilalți membri ai trupului Său.

II. Spălarea picioarelor

(Citește împreună cu grupa Ioan 13:1-17.)

Spălarea picioarelor este mijlocul prin care ne împăcăm cu Dumnezeu și cu oamenii. Ea ne aduce aminte de nevoia noastră permanentă de a fi curățiți de păcatele comise după botez și de nevoia continuă după dragostea și harul lui Dumnezeu, sursa iertării, a îndreptățirii și a sfințirii. Dar serviciul spălării picioarelor ne aduce aminte și să ne purtăm cu frații și surorile noastre de credință la fel cum Se poartă Isus cu noi și să iertăm și să ne împăcăm unii cu alții, astfel încât comunitatea noastră de credință să reflecte dragostea lui Dumnezeu prin dragostea, unitatea și părtașia dintre noi. Dacă este corect înțeleasă și practică, spălarea picioarelor devine mijlocul sau un factor important în realizarea acestei comunități.

Se pare că la ultima cină de Paște (Ioan 13:2-4) Isus a așteptat ca unul dintre ucenici să le spele picioarele tuturor celor prezenți în camera de sus. Fiindcă nu s-a oferit niciunul, S-a ridicat El Însuși și a îndeplinit un act de totală umilință și dragoste. El Și-a asumat rolul de sclav, prefigurând astfel rolul pe care urma să-l îndeplinească prin moartea Sa pe cruce și ilustrând astfel întregul plan de răscumpărare. De asemenea, prin spălarea picioarelor ucenicilor Săi, Domnul Isus ne învață un principiu etern aflat la baza Împărăției Sale: dragostea care se jertfește și slujirea. El ne mai învață că drumul spre slavă înseamnă umilință, slujire și, mai mult, moartea pentru alții și răstignirea eului.

De discutat: Prin ce elemente ne ajută actul spălării picioarelor să ne aducem aminte de nevoia noastră zilnică după iertare și curățire? Prin ce elemente ne vorbește despre nevoia după puterea regeneratoare a Duhului care ne ajută să trăim o viață sfințită?

III. Cina Domnului

(Citește împreună cu grupa Ioan 6:53,54.)

Sărbătoarea Cinei Domnului se află în centrul concepției noastre despre necesitatea jertfei lui Hristos pentru mântuirea noastră. El a spus: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (Ioan 6:53,54). În serviciul botezului, al spălării picioarelor și al împărtășirii cu simbolurile jertfei Sale, se regăsesc două elemente complementare: apa și sângele. Aceste două simboluri ne arată cum suntem mântuiți și curățiți de păcat. În cartea *Experiențe și viziuni*, Ellen White afirmă că sângele și apa reprezintă iertarea și darul vieții. (pag. 209)

7. Despre ce mare speranță ni se vorbește în 1 Corinteni 11:26?

Aceste cuvinte ne ajută să înțelegem cât de strâns legate sunt revenirea lui Hristos și Cina Domnului. Și este numai firesc să fie așa, întrucât revenirea Sa este încoronarea evenimentului petrecut la cruce. Am putea afirma fără să greșim că motivul cel mai important pentru prima Sa venire (când trupul Său a fost zdrobit și sângele Său a fost vărsat pentru noi) este a doua venire. Prima a pregătit drumul pentru a doua!

8. Ce rost ar avea prima venire a lui Hristos fără a doua Sa venire?

Într-un anumit sens, Cina Domnului acoperă tot intervalul de timp dintre jertfirea de la Golgota și revenirea Sa. De fiecare dată când ne împărtășim, noi ne gândim la cruce și la ceea ce s-a realizat acolo pentru noi. Totuși ceea ce s-a realizat acolo pentru noi nu poate fi separat de a doua venire. Ceea ce a făcut Isus pentru noi pe cruce nu își găsește împlinirea deplină decât la a doua Sa venire.

9. Citește Matei 26:29. Ce ne spune Domnul aici?

Ce făgăduință, ce asigurare și ce speranță ne oferă Domnul aici! Cuvintele Sale ne arată relația apropiată care va exista veșnic între cei răscumparați și RăscumPARATOR. Isus ne promite aici că nu va bea din acest rod al viței până în ziua când îl va bea cu noi în Împărăția Sa veșnică. Când ne gândim că El este Însuși Creatorul universului (Coloseni 1:16), făgăduința Sa ni se pare și mai uimitoare. Așadar, Cina Domnului ne îndreaptă atenția în primul rând spre marea speranță care ni se va împlini la a doua venire a lui Isus.

Ești descurajat? Ești „la pământ”? De ce este important ca, în ciuda situației grele prin care treci, să privești spre jertfa de la cruce, spre ceea ce înseamnă ea pentru tine acum și spre ceea ce înseamnă ea pentru viitorul tău veșnic?

De discutat: Prin ce elemente ne vorbește Cina Domnului despre jertfa adusă de Domnul Hristos pentru mântuirea noastră?

3. APLICĂ!

Discutați despre celelalte semnificații ale Sfintei Cine, în afară de moartea și jertfa lui Isus pe cruce (de exemplu, dorința Sa de a ne hrăni și de a ne oferi învățătură).

1. Pâinea și mustul, odată servite, devin parte din noi. Prin actul împărtășirii cu aceste simboluri, Isus devine în mod simbolic parte din noi, iar noi devenim parte din El. Biblia spune: „Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi” (Ioan 15:4). Isus este Mana cerească pe care trebuie să o mâncăm și cu care trebuie să ne împărtășim zilnic prin credință, ca să putem deveni una cu El.

2. Hrana și băutura sunt necesare pentru susținerea vieții și, tot la fel, pâinea și mustul servite în cadrul Sfintei Cine (simbolurile trupului și sângelui Domnului Isus) sunt necesare pentru susținerea vieții spirituale. Isus este „Pâinea vieții” și „Apa vieții”.

3. Servirea hranei ne aduce bucurie și plăcere. După cum spune Biblia: „Gustați și vedeți ce bun este Domnul” (Psalmii 34:8).

4. Hrana ne dă puterea de a ne îndeplini îndatoririle și responsabilitățile zilnice. La fel, când ne împărtășim cu simbolurile trupului și sângelui Domnului la Sfânta Cină, primim puterea spirituală și înțelepciunea de a ne îndeplini îndatoririle și responsabilitățile creștine.

Întrebări aplicative

Meditează la semnificațiile Cinei Domnului. De ce a rânduit Dumnezeu o masă pentru comemorarea lucrării Sale pentru noi? Ce învățăm de aici?

4. ILUSTREAZĂ!

Când începem să ne obișnuim cu ele, serviciile simbolice tind să-și piardă semnificația și de aceea este important să ne reamintim semnificațiilor lor profunde.

Activitate. Propuneți în cadrul grupei soluții cât mai diverse la următoarele probleme: Cum putem organiza aceste ceremonii sfinte în așa fel încât să nu ne dea impresia că participăm la un ritual obișnuit și mecanic? Ce pregătiri trebuie să facem pentru a putea participa la aceste evenimente așa cum a intenționat Dumnezeu?

Citește capitolele 15-18 din *Advențiștii de ziua a șaptea cred...*

„Botezul este rânduiala cea mai sfântă și mai însemnată și trebuie să existe o deplină înțelegere a importanței ei. Ea înseamnă pocăință în ce privește păcatul și intrarea într-o viață nouă în Isus Hristos. Nu trebuie să se manifeste o grabă necuvenită pentru a primi botezul. Atât părinții, cât și copiii trebuie să-și facă bine socotelile.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, pag. 93)

„Paștele arată înapoi spre eliberarea copiilor lui Israel și, de asemenea, era un simbol, arătând spre Hristos, Mielul lui Dumnezeu, junghiat pentru răscumpărarea omului căzut. Sângele stropit pe stâlpii ușii prefigurau sângele ispășitor al lui Hristos și totodată dependența continuă a omului păcătos de meritele sângelui Său pentru a fi ferit de puterea lui Satana și pentru a fi răscumpărat.” (Idem, *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pag. 201)

Întrebări pentru discuție

1. Care a fost ultima ocazie în care ai spălat picioarele cuiva în cadrul actului umilinței? De ce este practica aceasta atât de importantă?
2. Citește 1 Petru 3:20,21. Ce analogie folosește Pavel aici pentru a explica semnificația botezului?
3. Primii creștini erau acuzați de multe lucruri de care nu se făceau vinovați. Printre acestea se număra și acuzația de canibalism. Unul dintre argumente era următorul pasaj: „Isus le-a zis: «Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine și Eu rămân în el»” (Ioan 6:53-56). Ce învățătură ne dă Isus în aceste versete? De ce este atât de important să le înțelegem în sens spiritual?
4. Discutați în cadrul grupei despre aspectul colectiv al Cinei Domnului. Cum poate Cina Domnului să îi ajute pe membrii bisericii să înțeleagă mai bine care sunt obligațiile lor unul față de celălalt și față de societate în general?

O întâlnire providențială

Mă numesc Ramesh și trăiesc în India. Când eram mic eram foarte neastâmpărat și tata m-a învățat să beau alcool de la vârsta de 9 ani. Cu timpul, obiceiul acesta a pus stăpânire pe mine. Am abandonat școala și am început să fur bani ca să cumpăr băutură.

La un moment dat, m-am îmbolnăvit, m-am speriat și nu am mai băut alcool deloc o vreme, apoi am început să beau iarăși. Așa am trăit până la 23 de ani. Eram căsătorit, dar familia mea era nefericită din cauza dependenței mele de alcool. Dădeam pe băutură tot ce câștigam.

Într-o noapte, mergeam spre casă clătînându-mă din cauza beției. Am văzut un bărbat care aștepta în stația de autobuz. Când am trecut pe lângă el, s-a întors spre mine și mi-a spus:

– Există un Dumnezeu care poate să-ți rezolve toate problemele. Vreau să vin la tine acasă și să-ți vorbesc despre El.

Eu i-am răspuns:

– Nu mă interesează. Sunt beat și nu-L cunosc pe Dumnezeu.

Dar el m-a însoțit până acasă și mi-a vorbit despre Dumnezeu, însă eu eram prea amețit ca să înțeleg ceva. I-am spus să rămână la mine și am adormit. A doua zi de dimineață, omul era acolo. Am aflat că era pastor și am stat de vorbă cu el. Mintea mi se limpezise. Eram curios să-L cunosc pe acest Dumnezeu viu și puternic care răspunde la rugăciuni. Dorința mea era atât de puternică, încât am mers pe jos 40 de kilometri până acasă la pastor ca să studiez împreună cu el.

Dumnezeu mi-a luat pofta de alcool și mi-a luminat mintea. L-am primit pe Isus ca Mântuitor și m-am botezat împreună cu soția mea în 2008. Astăzi, știu că întâlnirea aceea cu pastorul a fost providențială. După aceea am început să le vorbim oamenilor despre dragostea lui Dumnezeu. Acum, lucrăm pentru Misiunea Globală în orașul meu natal. Toți cei care mă știau de om cu probleme, bețiv și închinător la idoli, acum văd cum lucrează Dumnezeu în viața mea, iar eu le spun că și ei pot avea aceeași experiență cu El.

Până acum, Dumnezeu ne-a dăruit 20 de persoane care au venit la Hristos. În prezent, lucrez cu 30-40 de persoane. Mă bucur foarte mult că Dumnezeu lucrează prin mine pentru a le transmite oamenilor dragostea Sa. Vă mulțumim pentru darurile voastre! Ele susțin activitatea Misiunii Globale și lucrarea misionară din toată lumea.

Ramesh Raut lucrează ca misionar în India.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17